

Thema Jaarspecial

Zeugen en akkerbouw

Jozef (52) en Wilma (50) Schotman zijn eigenaar van het vermeerderingsbedrijf in Alvinston (Ontario) met 2.000 zeugen en 120 hectare akkerbouw. In 1996 vertrokken ze vanuit Loenen naar Ontario. Het huidige zeugenbedrijf hebben ze in 2012 gekocht. Ze hebben Topigs-20 zeugen met een Talent eindbeer. De geltenaafok doen ze volledig in eigen beheer. Het zeugenbedrijf van de familie Schotman test vrij van PRRS, APP en Mycoplasma. De biggen vaccineren ze met Circo en de zeugen met griep en Coli. Al het dier-, voer- en mesttransport doen ze zelf. Op de 140 hectare grond, waarvan ze 20 hectare pachten, telen ze korrelmaïs voor de varkensvoerproductie. Naast Jozef en Patrick werken er drie fulltime medewerkers op het bedrijf. Wilma verzorgt de bedrijfsadministratie. Jozef en Wilma hebben drie kinderen: Kim (23), Patrick (21) en Wesley (18). Patrick is de bedrijfsopvolger. Hun jongste zoon Wesley heeft het syndroom van Down.

Jozef Schotman kijkt terug op uitstekend Canadees varkensjaar

'Zo'n goed jaar hadden we niet verwacht'

Jozef Schotman profiteerde samen met de Canadese varkenshouderij het afgelopen jaar optimaal van het tekort aan varkensvlees in China. Voorlopig lijken de vette jaren voorbij nu de varkensprijs binnen drie weken met 40 cent kelderde. Zelf wil de Nederlandse emigrant niet meer groeien in aantal zeugen.

Niet alleen in Nederland en Europa heeft eind oktober het rapport van de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) over een verhoogd risico op kanker bij het eten van veel bewerkt en rood vlees onrust veroorzaakt. Ook in Noord-Amerika is rond het rapport heibel ontstaan. Of het rapport daadwerkelijk de oorzaak is van de wereldwijde daling van de varkensprijs is moeilijk vast te stellen. Wel is het een feit dat vlak na de publicatie van het rapport ook de varkensprijzen in Canada in elkaar klapten. „Mensen zijn er van geschrokken dat je met bacon een verhoogde risico op kanker hebt”, zegt Jozef Schotman die in Canada als Joe door het leven gaat, omdat dit gemakkelijker in het Engels is uit te spreken. De 52-jarige varkenshouder uit Ontario zegt dat binnen drie weken de vleesvarkensprijs met 40 cent is gedaald. „We zijn van 1,40 naar 1 euro per kilo geslacht gewicht gegaan.”

Slechte verwachtingen

Ondanks de abrupte prijsdaling, kijkt de Nederlandse emigrant terug op een onverwacht goed jaar. „Ik had niet verwacht dat het zo'n goed jaar zou worden.” Zijn slechte verwachtingen waren ingegeven doordat enkele kopstukken uit de Canadese varkenshouderij hadden voorspeld dat de tweede helft van het jaar slecht zouden worden. Schotman zegt dat hij gemiddeld voor zijn speenbiggen 30 euro per stuk heeft ontvangen. Terwijl zijn kostprijs 23 euro bedraagt. Voor de biggen van 25 kilo heeft hij gemiddeld ongeveer 50 euro per big ontvangen. Hier is zijn kostprijs 35 euro. Wekelijks leveren ze op hun bedrijf 600 tot 700 speenbiggen af en ruim 350 biggen van 25 kilo. Na de laatste prijsdalin-

gen, bedragen de prijzen voor speenbiggen en zware biggen nu respectievelijk 23 en 42 euro.

Naast een goed opbrengstjaar bleven ook de kosten beperkt. Vooral de voerprijzen. Hij kocht 720 ton korrelmaïs in voor 128 euro per ton. Twee jaar geleden betaalde hij nog 182 euro per ton. Naast de aankoop van korrelmaïs, oogstte hij zelf 800 ton ccm van zijn 140 hectare grond. Op de goede percelen oogstte hij ongeveer ruim 12 ton per hectare en van de mindere percelen 7,5 ton per hectare. Nog meer te spreken is hij over de graankwaliteit. „Vorig jaar hadden we veel last van mycotoxines en moesten we dit onderdrukken in het voer met allerlei lapmiddelen. Dit jaar hebben we aanmerkelijk minder last van mycotoxines.”

Uitbreiden in grond

Zijn 21-jarige zoon Patrick is met terugwerkende kracht vanaf 1 januari tot het bedrijf toegetreden. Hij werkt al volledig in het bedrijf. Ondanks de zekere opvolging, wil Schotman voorlopig niet groeien in aantal zeugen. „Het is ons al verschillende keren aangeboden of we voor een paar duizend zeugen willen bijbouwen en dat zij dan gegarandeerd de biggen afnemen. Maar ik zie dat niet zitten. We werken nu met 3,5 tot 4 arbeidskrachten, maar we hebben er eigenlijk 5 nodig. We adverteren wel voor personeel, maar er reageert niemand.” Bovendien vindt de Nederlander van oorsprong het risico te groot. „Als deze locatie nog groter zou worden, neemt het risico op ziekte-insleep toe en de schade bij een uitbraak is steeds minder te overzien.” Schotman zegt dat de

komende tijd de focus ligt op uitbreiding van het grondareaal. Er doet zich al een kans voor. Zijn zeventigjarige buurman is akkerbouwer en heeft 325 hectare grond. „Omdat hij op leeftijd is, wil hij meer werk uitbesteden. Ik mag dit jaar 20 hectare gebruiken. We doen dit met een gesloten portemonnee. Ik zorg voor de mest en neem de korrelmaïs af en ik verricht daarnaast nog loonwerk voor hem.” Schotman zegt dat op deze manier twee partijen zijn geholpen. „Hij wil niet met pachtcontracten werken, omdat hij volledig boër wil blijven voor de belastingdienst.” Als de constructie naar tevredenheid werkt, mag de varkenshouder wellicht volgend jaar meer hectares in gebruik nemen.

Geprofitteerd van China

Voor de komende tijd verwacht Schotman dat ze hun varkens moeten leveren tegen kostprijsvergoeding. „Nu het PED-virus is verdwenen, wordt er in de Verenigde Staten weer volop geproduceerd. Daarom is er op dit moment een te groot aanbod aan varkensvlees. We weten dat 1 of 2 procent teveel aanbod direct ten koste gaat van de prijs.” De varkenshouder zegt dat ze in Noord-Amerika afgelopen jaar optimaal hebben geprofitteerd van de krimp van de Chinese zeugenstapel. „Wat ze daar aan aantal zeugen hebben opgeruimd, daar kunnen de VS en Canada samen nog niet tegenop. Ik snap daarom ook niet dat de Nederlandse varkenshouderij niet meer heeft geprofitteerd van het Chinese varkensvleestekort.” ■

 Reageren?
r.vanboekel@pigbusiness.nl